

SVĚTOVÝ DEN PRVNÍ POMOCI 2007

Letos již poosmé se na celé naší planetě konal **Světový den první pomoci**, pro který je každoročně vyhrazena druhá zářijová sobota. Většina Oblastních spolků Českého červeného kříže jej využívá jako možnosti seznámit širokou veřejnost s praktickými ukázkami poskytování první pomoci a prokázat svoji schopnost spolupráce s profesionálními i dobrovolnými složkami Integrovaného záchranného systému ČR. V roce 2007 konkrétní akce ke Světovému dni první pomoci pořádalo celkem **618** pracovníků, členů a dobrovolníků z **43**



OS ČČK pro více než **34.000** občanů České republiky.

V hlavním městě Praze se výuka a poskytování první pomoci předváděla 8. září 2007 na 3 místech. **OS ČČK Praha 9** ve spolupráci s **OS**

ČČK Praha 3+6+8 pořádaly tuto akci před obchodním domem Tesco v Praze 9. Jejím moderování se úspěšně zhostil známý bavič **Marek Dobrodinský**, v kulturní části vystoupily **Hynek Tomm** se svou skupinou a **Michaela Nosková**, v odborné části pak kromě členů ČČK předváděli své znalosti i členové Hasičského záchranného sboru a Sdružení záchranných brigád kynologů. **OS ČČK Praha 1** pak úspěšně organizoval před stanicemi metra Malostranská a Staroměstská ukázky pod názvem „**Praha 1 žije první pomoci**“. Všechny tři zdařilé akce navštívil také ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka**. *Mgr. Josef Švejnoha*



Redakce přeje

všem čtenářům Novin ČČK

příjemné prožití vánočních svátků

a úspěšný rok 2008

YVETA SIMONOVÁ A ČERVENÝ KŘÍŽ

Zpěvačka **Yveta Simonová** se plným právem stále těší velké oblibě. Jak sama říká, bez publika neumí žít. Yveta na podium prostě patří. Poprvé se na prkna, která znamenají svět, postavila v roce 1958, kdy také přijala angažmá u Karla Vlacha a s jeho orchestrem pak účinkovala řadu let. Do roku 1984 také spolupracovala s předčasně zesnulým zpěvákem Milanem Chladilem a stále ještě s ním představují jednu z nejoblíbenějších pěveckých dvojic. Dueta v jejich podání, jako jsou například „O nás dvou“ či „Sentimentální“ z televizního pořadu *Písničky na zítřka* (1962) se dodnes vysílají v našich radiích. O popularitě Yvety Simonové svědčí výsledky neméně populární ankety *Zlatý slavík* z let 1962, 1964 a 1965, kdy v ní třikrát za sebou obsadila druhá místa.

Pro Yvetu skládali naši nejnámější textaři a hudebníci a v jejím profesionálním podání se stalo nespočet písní skutečnými hity. Z nepřeberného množství stačí uvést „Zhasněte lampióny“, která má své stále posluchače i za mořem: „*Čas od času dostanu pozvání od našich krajanů. Byla jsem v USA i v Kanadě a nedávno se svým kolegou Richardem Adamem ve Švédsku. Stockholm je nádherný. Vynikající publikum. Lidé za mnou přijíždějí i z míst dvě stě kilometrů vzdálených. Pokaždé po mně chtěli „Lampióny, Lampióny!“, a tak mi nezbývalo, než se je po letech znovu naučit,*“ přiznává se smíchem stále populární zpěvačka.

I když se paní Simonová řadí k seniorům, rozhodně nezůstává stranou. Koncertuje a ráda cestuje svým vozem: „*Ráda*



řídím. Svou fordíčku Siera mám dvacet let a je stále pěkná,“ říká o svém oblíbeném automobilu. Ten, jak se zdá, je ve stejné dobré kondici jako jeho majitelka.

Se šarmantní zpěvačkou jsme se nedávno setkali v pražské kavárně Louvre a požádali ji o následující rozhovor.

Redakce Novin ČČK: „Co se Vám vybaví, když slyšíte zmínku o Červeném kříži?“

Yveta Simonová: „Samozřejmě **humanitární pomoc. Vybavuje se mi především jeho pomoc při slučování rodin.** Pokud vím, když lidé například emigrovali a nemohli vycestovat i se svými dětmi; Červený kříž se jim později snažil jejich ratolesti do ciziny předat. A to si myslím, že byla nesmírně záslužná činnost. **Pomáhal rodinám i za války.** Pamatuji si na to přesně, chodila jsem tehdy s jednou takovou dívkou do školy. Jsou to časy, které máme naštěstí za sebou... Červený kříž má ale asi stejně hodně práce. Nejenom ve světě, ale i u nás. Všimla jsem si ho například při povodních.

Zdá se mi, že bude mít o dostatek práce ještě nadlouho postarano. Podívejte se, jak to ve světě vypadá, a to nemyslím jen přírodní katastrofy... **Červený kříž se také stará o dostatek krve.** Nevím, jak jinde, ale u nás dobře funguje bezpříspěvkové dárcovství. Sama jsem jednou krev potřebovala a pomohl mi s ní naštěstí můj otec. Každý však nemá takové štěstí a je odkázán na krev od neznámého dárce. Takže **Červený kříž si opravdu zaslouží velký obdiv.**“

(Dokončení rozhovoru na str. 12)

O ZMĚNÁCH

Ve dnech 26. – 29. října 1863 proběhla v ženevském paláci Atheneum první mezinárodní konference, na které byl fakticky založen Mezinárodní výbor Červeného kříže a toto datum je obecně uznáváno za počátek celosvětového hnutí Červeného kříže. Původně se užíval název Mezinárodní výbor pro pomoc raněným vojákům. V počátku to také byl hlavní úkol hnutí, zajišťovaný dobrovolníky a z prostředků získaných z darů a sbírek.

Od té doby uplynulo dlouhých 144 let. Mnohé se změnilo. Dějiny. Lidé. Potřeby. Možnosti. Změny přicházejí čím dál rychleji, častěji a ve větším rozsahu. Je zbytečné je hodnotit, posuzovat, zatracovat z hlediska osobního názoru. Je nezbytné je vzít na vědomí jako realitu a co nevhodnějším způsobem a včas na ni reagovat.

Český červený kříž úspěšně zvládl ty největší změny v době po roce 1989, podařilo se nám společně položit základy nové Národní společnosti ČČK. Daří se nám ji i postupně rozvíjet. Bohužel ne všem stejně dobře a úspěšně.

Všichni si musíme uvědomit, že nás v dohledné době čekají zcela jistě další změny. Nemám na mysli jenom přechod na krajské uspořádání, ale můžeme očekávat i další snižování finančních prostředků na grantové projekty, případně i omezování počtu projektů. V počátku příštího roku, poté co zřejmě výrazně stoupnou náklady na provoz domácností (vidá jak lze nazvat všeobecné zdražování), lze očekávat i snížení příjmů ze sbírek, darů a sponzorských příspěvků. Lze očekávat i výrazně menší vůli k dobrovolné práci. O tom, že by se výrazně změnil přístup velkých firem, podnikatelů pozitivním směrem k podpoře naší činnosti či podpoře pomoci potřebným vůbec v současné úrovni jejich vnímání nevažujeme.

Co to znamená? **Musíme spoléhat především sami na sebe, na výsledky naší práce a na příjmy, které si naši činností na naši činnost získáme či lépe řečeno vyděláme.** Ostatně i většina po revoluci vzniklých nevládních organizací, nadšeně podporovaných jako nové zájné směry činnosti v naší „nové a lepší“ občanské společnosti, se rychle a tiše přeměnily v profesionální uskupení, fungující jako obchodní společnosti.

Musíme také reagovat na změny potřeb a možností. Postupná změna bude v tom, že se **naše činnosti budou muset postupně profesionalizovat.** Nejen úrovní, ale i formou zajišťování. Jaké jsou možnosti? Mnohé jsem již často zmiňoval. Nic příliš nového nevymyslíme.

Takže znovu opakují. **Výuka první pomoci dospělých.** Kurzy na profesionální úrovni za odpovídající úhradu. Konkurence zatím není velká, ale naše schopnost oslovit a přesvědčit zájemce také ne. To se musí změnit.

Přípravenost na katastrofy a nabídka pomoci státní správě v krizových situacích. Zcela jistě bude možné získávat prostředky na přípravu. Musíme ale nabízet to, co je potřeba. Týmy lidí, kteří kdykoliv a kvalifikovaně zajistí potřeby evakuovaných. Pokud si stále budeme hrát na záchranáře, které od nás nikdo nechce, nebudeme mít šanci získat podporu. I zde je nezbytné zvolit nový přístup.

Dalším velkým prostorem, kde máme možnost se umístit, jsou **služby pro seniory.** Počet seniorů se bude zvyšovat, jejich potřeby také. Jejich blízcí, kteří by o ně měli pečovat, na to nebudou mít čas. Budou muset vydělávat, ale budou mít také větší možnost jim služby zaplatit. Zde je široká škála možností. Nejširší bude zřejmě v oblasti služeb poskytovaných doma. Od „sousedské výpomoci“ přes spolčiny, pomoc v pohybu, zajištění dopravy a další. Pořádání výletů, sportovních aktivit, případně vzdělávacích kurzů, např. k užívání počítačů.

Další možností jsou **ubytovací služby, domy pro seniory a odpovídající služby v nich.** Tato oblast představuje velké možnosti, ale také velké vstupní investice. V současné době ale také zaručuje jistou návratnost v poměrně krátké době. Samozřejmě, že všechny tyto činnosti musí být realizovány na profesionální úrovni. Musíme se smířit s tím, že budou poskytovány za úhradu. **Musíme nejprve prostředky získat, abychom pak mohli pomáhat těm potřebným. Pokud nezměníme přístup, staneme se sami organizací, která je závislá na pomoci jiných.** To ale znamená postupnou ztrátu prestiže, důvěryhodnosti.



V závěru roku také dojde k jedné konkrétní změně. **Noviny Červeného kříže v tomto rozsahu končí.** Musíme eliminovat roční ztrátu téměř 300 000 Kč, která byla s jejich vydáváním spojena. Odběratelů bylo málo. Patří se poděkovat in memoriam panu J. Poustkovi, prvnímu redaktorovi novin a především pak Mgr. J. Švejnohovi, současnému redaktorovi, za neutuchající snahu o jejich zlepšování. Děkuji Vám a věřím, že nejen za sebe. **Noviny v menším rozsahu budou vycházet dále.** O podmínkách budete informováni později. **Složky na předplatné v těchto tedy nehledejte.**

Další změny, které probíhají a budou dále probíhat, jsou **změny personální.** Postupně bude docházet a dochází k obměně lidí v ČČK. Jak funkcionářů, tak profesionálů. Běh času je spravedlivý, ale neúprosný. U těch nových, ale nejen u nich, je nutné dbát na jejich co nejvyšší úroveň vzdělání, chování a morálky. Zvláště v takových organizacích jako je ČČK, je úroveň těchto lidí velmi ostře vnímána.

Změny, změny. Zvláště my starší je neneseme zrovna lehce. Musíme se ale smířit s tím, že tak to v životě chodí. Beze změn by nebylo ani vývoje. Nejen doufejme, ale věrme, že to bude postupný vývoj, změna k lepšímu.

JUDr. Jiří Procházka, ředitel Úřadu ČČK

ZAHRAŇIČNÍ AKTIVITY ČČK

ČČK NA KONFERENCI V BUDAPEŠTI

Ve dnech 17. – 19. října 2007 se v Budapešti uskutečnila mezinárodní konference uspořádaná Kanceláří Červeného kříže při Evropské unii ve spolupráci s Maďarským červeným křížem na téma „**Stárnutí populace**“. Český červený kříž na této mezinárodní konferenci zastupovali ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka** a pracovnice zahraničního úseku Úřadu ČČK **Linda Sochorová**.

VÝROČNÍ PORADA ČK V BRUSELU

Ve čtvrtém čtvrtletí každého roku se pravidelně koná v Bruselu výroční porada národních společností Červeného kříže ze členských zemí Evropské unie. Poradu organizuje Kancelář ČK při EU. Ta letošní se konala ve dnech 7. – 9. listopadu 2007 a Český červený kříž na ní zastupovali ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka** a pracovnice zahraničního úseku Úřadu ČČK **Linda Sochorová**.



Z ČINNOSTI ÚŘADU ČESKÉHO ČERVENÉHO KŘÍŽE

VÝKONNÁ RADA ČČK 3. 11. 2007

Výkonná rada ČČK na tomto svém zasedání projednala a schválila Směrnici o identifikaci v ČČK, návrhy na udělení vyznamenání ČČK „Za dlouholetou práci“ a návrhy na udělení plakety „Za záchranu života“. Dále schválila úpravu Základní normy zdravotnických znalostí, návrh na mimořádné udělení zlaté Medaile MUDr. Jana Janského a žádost o poskytnutí půjčky OS ČČK Trutnov.

V rámci informačních zpráv vzala Výkonná rada ČČK na vědomí zprávu o činnosti prezidenta ČČK a Úřadu ČČK a přehled aktivit Úřadu ČČK a OS ČČK se sdělovacími prostředky za uplynulé období a přehled platných interních norem ČČK. Dále vzala VR ČČK na vědomí informaci o průběhu Světového dne první pomoci 2007 v ČR, informaci z republikového kola soutěže HJ ČČK – Kubínova memoriálu a zprávy ze zahraničních služebních cest.

PORADA ŘEDITELŮ ÚŘADŮ OS ČČK

Ve dnech 22. – 23. 10. 2007 se v hotelu Labe v Pardubicích uskutečnila pravidelná každoroční celorepubliková porada 61 ředitelů a ředitelk Úřadů OS ČČK z celé ČR. Úvodním vystoupením poradu zahájil prezident ČČK RNDr. Marek Jukl, Ph. D., hlavní referát přednesl ředitel Úřadu ČČK JUDr. Jiří Procházka, kterého konkrétními sděleními doplnili vedoucí úseků Úřadu ČČK. Následná diskuze přinesla prospěšnou výměnu zkušeností. Vhodným doplněním porady se stalo vystoupení představitele o. p. s. Děťství bez úrazů PhDr. Jiřího Kostnera a možnost konzultací se zástupci Regionální poradenské agentury z Brna k případnému zpracování projektů na prostředky EU.

KURZ ŽADATELŮ O AZYL V ČR

V pobytovém středisku SUZ MV v Kostelci nad Orlicí byl 22. 6. 2007 ukončen pilotní kurz českého jazyka pro cizince a kurz sociokulturních dovedností. Kurz byl uspořádán v rámci iniciativy EQUAL, projektu EU – „Pomoc žadatelům o azyl v přístupu na



trh práce“. Jedním z partnerů projektu je Český červený kříž, který se zaměřuje na pomoc neúspěšným žadatelům o azyl v ČR při jejich návratu do vlasti ve spolupráci s příslušnou národní společností ČK či ČP.

CANON PODPORÍ ČERVENÝ KŘÍŽ

Znamé osobnosti – moderátor Luboš Xaver Veselý, herečka Eva Aichmajerová a hudební skladatel Varhan Orchestrovič Bauer podpořili humanitární projekt společnosti Canon, jehož výtěžek bude věnován Červenému kříži.



Do projektu je zapojena i módní návrhářka Denisa Nová.

Podstatou projektu je vytvoření unikátních kolekcí módních návrhů, které budou později prodávány. Projekt byl představen 27. 6. 2007 v zasedací síni Úřadu ČČK v Praze za účasti ředitele Úřadu ČČK JUDr. Jiřího Procházky.

ZASEDÁNÍ ČESKÉ KOMORY ČČK

Dne 10. 11. 2007 se v Praze uskutečnilo zasedání České komory ČČK řízené její předsedkyní a první viceprezidentkou ČČK JUDr. Janou Lexovou, která zasedání rovněž informovala o jednáních Výkonné rady ČČK. O činnosti Úřadu ČČK účastníky zasedání informoval jeho ředitel JUDr. Jiří Procházka. Zasedání se aktivně zúčastnil také prezident ČČK RNDr. Marek Jukl, Ph. D.

ÚČAST NA CVIČENÍ SVATÝ KÁMEN 2007

Ve dnech 20. – 23. září 2007 proběhl na česko-rakouském pomezí ve Svatém Kameni již čtvrtý ročník mezinárodního cvičení Svatý Kámen 2007. Akci velmi dobře připravil OS ČČK České Budějovice ve spolupráci s Rakouským červeným křížem z Freistadtu a cvičilo na ní 75 účastníků, z toho 30 zahraničních. Na jejím zajištění se pod vedením Josefa Školy z pořádajícího OS ČČK České Budějovice podílelo 25 organizátorů a více než 80 figurantů. Cvičení bylo podpořeno Ministerstvem zdravotnictví ČR a záštitu nad ním převzal hejtman Jihočeského kraje Jan Zahradník.



Námětem cvičení bylo zajištění nouzového přežití evakuovaného obyvatelstva za použití hasičského kontejneru pro nouzové přežití, péče o nezraněné osoby při hromadných neštěstích a spolupráce s policií při pátracích akcích v terénu. Mezi významnými hosty cvičení byli prezident pobočky Rakouského ČK v Horním Rakousku Leo Palwein Pretter, hejtman okresu Freistadt Dr. Hans Peter Zierl a ředitel Úřadu ČČK v Praze JUDr. Jiří Procházka.

ROZLOUČENÍ REDAKTORA NOVIN ČK

Nastal čas loučení. Navzájem jsme spolupracovali dlouhých 8 let (2000 – 2007) prostřednictvím 48 za tu dobu vydaných čísel Novin Červeného kříže v celkovém rozsahu téměř 600 tiskových stran. Snažil jsem se pro Vás připravovat noviny čtivé a zajímavé, nejen o Červeném kříži, ale i z řady souvisejících oblastí. Tato práce mě velmi bavila a z Vašich ohlasů vím, že u čtenářů Novin Červeného kříže nacházela pozitivní odezvu. Na další spolupráci s vedením Úřadu ČČK pro příští období již jsme se nedomluvili.

Dovolte mi proto, abych Vám všem za dlouholetou úspěšnou spolupráci při tvorbě a vydávání Novin ČK upřímně poděkoval. Přejí Vám i Červenému kříži do dalších let všechno dobré.

Mgr. Josef Švejnoha,
vedoucí redaktor
Novin Červeného kříže



ZÁCHRANNÝ TÝM ČČK OSTRAVA

V době konání Mistrovství světa (MS) v atletice do 17 let, o němž jsme informovali v minulém čísle Novin Červeného kříže, zajišťoval Záchraný tým ČČK také mezinárodní hudební festival Colours of Ostrava, s rekordním počtem více než 20.000 diváků. Ošetřil zde desítky zraněných osob, k nemalému počtu případů musela být přivolána i ZZS. Na místě bylo denně ve službě okolo 10 zdravotníků, byla vybudována stálá ošetrovna s nepřetržitým provozem na Slezskoostravském hradě (jedno z míst dění festivalu), další dvě ošetrovny vyrostly u hlavních pódií a byly v provozu pouze při vystoupeních. V případě úrazů mimo dosah ošetřoven byli zdravotníci přivoláni krizovou linkou, zřízenou organizačním štábem festivalu, přímo do místa události. Zajímavostí zdravotnického zajištění festivalu je, že rok od roku se množství úrazů na akci v nemalém počtu zvyšuje.



Záchraný tým ČČK Ostrava se zdravotnickému zajištění akcí věnuje již od doby svého vzniku, tedy od podzimu roku 2003. Ročně zajišťuje **více než 100** zdravotnických asistencí na sportovních, kulturních i společenských akcích. Z mnoha významných asistencí můžeme jmenovat MS v ledním hokeji, ME ve futsalu, tenisový Davis Cup, Mezinárodní hudební festival Janáčkův Máj, koncerty Karla Gotta, José Carerese, aj.

V případě zájmu získáte více informací, včetně Výročních zpráv týmu, na oficiálních stránkách OS ČČK Ostrava – www.cckova.org, sekce příprava na katastrofy – Záchraný tým.

Štefan Foriška,
tiskový mluvčí, Záchraný tým ČČK Ostrava

ZDRAVOTNÍK ČČK – JUNIOR 2007

„Nevíme si rady a neumíme pomoci v případě ohrožení zdraví našich spolužáků, kamarádů, známých... a chtěli bychom se to naučit.“ S touto žádostí se na nás obrátili studenti středních škol. To ještě nevěděli, že pro mládež ve věku 16 – 18 let je určeno školení „Zdravotník ČČK – Junior“ v rozsahu 20 hodin (8 hod. teorie + 12 hod. praxe).



Toto školení jsme uspořádali ve dnech 17. – 20. 8. 2007. Cílem bylo seznámit mládež s principy ochrany zdraví a záchrany života a naučit je prakticky ovládat život zachraňující úkony. Po úspěšném ukončení (písemný test + praktická zkouška) všichni obdrželi průkaz o absolvování školení. Dnes mají jistotu, že si budou vědět rady, když se setkají s člověkem, kterému je třeba okamžitě poskytnout první pomoc. Kdo ví, třeba zachrání i lidský život...

Věra Sládková, OS ČČK Karlovy Vary

CVIČENÍ „OCHRANA 2007“ V LIBERCI

Do druhé fáze cvičení IZS „Ochrana 2007“, které probíhalo v Liberci dne 12. 7. 2007, se zapojilo téměř 700 vojáků, hasičů, policistů a zdravotníků. Jedno z největších společných cvičení mělo za úkol prověřit součinnost orgánů krizového řízení a prověřit koordinaci záchranných prací v případě teroristického útoku na sportovní akci, jíž se zúčastňují stovky diváků. Zásah byl o to komplikovanější, že útočníci nepoužili jen výbušniny, ale i chemické látky. Liberecká Tipsport aréna se dnes na pár hodin stala dějištěm mistrovství světa v atletice, které si za cíl svého útoku zvolili teroristé. Na hrozbu útoku byly úřady dopředu připraveny a všechny složky proto byly v plné pohotovosti. Akci odstartovala v 10,15



hod. mohutná exploze v aréně, jež mezi diváky vyvolala paniku. Na místě zůstala ležet bezvládná těla desítek lidí. Kvůli nebezpečí jedovatých látek a hrozbě zřícení budovy museli místo nejprve prověřit hasiči v chemických oblecích a také pyrotechnici; teprve potom mohli vojáci zraněné vynést ven, kde prošli nejprve odmořením a pak byli předáni do péče zdravotníků.

OS ČČK Liberec plnil na tomto cvičení několik úkolů. Prvním bylo zajištění „dětských figurantů“, dále jejich maskování a také poučení před vlastním zásahem. Záchraný tým ČČK Liberec zde vybuřoval a zajišťoval kryté shromaždiště raněných s příslušným vybavením a byl nápomocen ZZS Libereckého kraje, která následně transportovala ošetřené osoby do nejbližšího zdravotnického zařízení.

„Ochrana 2007“ byla ukázkovým cvičením pro účastníky čtyřdenního semináře Vyšší

obraně skupiny NATO pro otázky šíření zbraní hromadného ničení a shlédla ho také řada významných osobností ze státních orgánů a organizací v čele s náměstkem ministra obrany, hejtmanem Libereckého kraje a dalšími představiteli Ministerstva vnitra a Ministerstva obrany.

Ing. Martin Mergl,
ředitel Úřadu OS ČČK Liberec

I TOTO JE MIMOŘÁDNÁ UDÁLOST!

Všichni naši občané slyšeli z různých médií, že 17. července 2007 na Ukrajině ve Lvovské oblasti havaroval vlak. Šest vagonů převážejících fosfor začalo hořet a tím došlo k úniku této látky do ovzduší. Mezi postiženými obyvateli byly také děti. Protože Zlínský kraj je partner této oblasti, nabídl jim hejtman Zlínského kraje okamžitou pomoc. Ukrajinská strana požádala o umožnění ozdravného pobytu pro děti z nejvíce postižených míst. Celkem 39 postižených dětí a 5 dospělých osob bylo ubytováno ve velmi příjemném prostředí Dětského domova v Liptále.

OS ČČK Zlín byl požádán o zajištění pestrého a hodnotného programu a zároveň o dohled nad dětmi tohoto „mimořádného tábora“. Do programu byly zařazeny také léčebné procedury v lázních Luhačovice. O zdravotní stav dětí pečovali lékaři Krajské Baťovy nemocnice ve Zlíně.

Že byl OS ČČK Zlín povolán k řešení této mimořádné události, svědčí o dobré a dlouhodobé spolupráci mezi orgány Zlínského kraje a ČČK jako „ostatní složkou IZS“. V médiích bylo výstižně napsáno: „*Rychle a skvěle reagovali v Dětském domově v Liptále, stejně jako Český červený kříž Zlín, Krajská Baťova nemocnice, Hasičský záchranný sbor Zlínského kraje...*“... ČČK si poradí s každou i takovouto mimořádnou událostí.

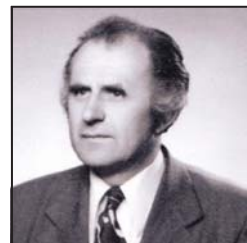
Anna Vařáková,
předsedkyně VR OS ČČK Zlín

BLAHOPŘÁNÍ K ŽIVOTNÍMU JUBILEU

Dne 4. listopadu 2007 oslavil 80. narozeniny pan **Karel Michek**, předseda Oblastní dozorčí rady ČČK ve Svitavách. Členem ČČK je od roku 1957 a od roku

1961 stále vykonává funkci předsedy ODR. Za celou dobu působení v této funkci vede členy ODR k důslednosti, zodpovědnosti a pečlivosti při provádění veškeré kontrolní činnosti.

Je vždy přísným a perfektním kontrolorem a příkladem pro všechny funkcionáře i pracovníky ČČK. V roce 1999 obdržel vyznamenání „Za dlouholetou práci v ČČK“ a v roce 2004 se zúčastnil slavnostního setkání k příležitosti Světového dne ČK a 85. výročí založení ČČK. Za jeho obětavou práci mu patří velký obdiv a poděkování. Do dalších let mu hodně zdraví, štěstí a život v plné svěžesti a elánu přeje



OVR ČČK Svitavy

NÁŠ HOST

EVA ČEREŠŇÁKOVÁ

Na naše otázky tentokrát odpovídala 21-letá studentka Vysoké školy ekonomické v Praze, I. Česká vicemiss 2007 – **Eva Čerešňáková**.

Můžete se nám trochu představit?

Jmenuji se Eva Čerešňáková a i přesto, že jsem se narodila v Brně, tak jsem celé dětství prožila v Uherském Hradišti. Teprve v 19 letech jsem odešla do Prahy, studovat VŠE, obor mezinárodní obchod. V únoru 2007 jsem uspěla v soutěži Česká Miss a získala titul I. Česká vicemiss 2007. Půl roku jsem měla studium přerušeno, ale od 1. 9. 2007 jsem zase studentkou a k mezinárodnímu obchodu jsem si přibrala ještě obor PR a veřejnou správu na VŠMVV v Praze, kde mi individuálním plánem na míru vyřídily mé aktivity maximálně vstříc. Ve volném čase, kterého nemám mnoho, ráda sportuji, cestuji, vařím nebo se bavím s přáteli.

Jak se změnil Váš život po zvolení I. českou vicemiss?

Naruby. Já jsem zůstala úplně stejná, povahou, ale už za tu krátkou dobu jsem se spoustu věcí naučila, přestala jsem být naivní, seznámila se se zajímavými lidmi, podívala jsem se na zajímavá místa a dalo mi

to neuvěřitelné množství zkušeností... také mi to otevřelo „dveře plné příležitostí“.

Jaký je Váš vztah k bezpříspěvkovému dárcovství krve? Víme, že jste nedávno sama poprvé darovala krev.

Já jsem od dětství měla velký strach z očkování. Psychicky jsem to nikdy nenesla dobře..., ale i přesto, že jehly nesnáším, jsem se rozhodla být statečná a udělat něco pro druhé. Jednou za čas to zvládnou a myslím si, že tak by k tomu mohl přistupovat každý. Je to dobrý skutek, který dárci nic nestojí a příjemci může hodně pomoci.

Rozhodla jste se pomáhat Českému červenému kříži. V čem by tato Vaše pomoc měla zejména spočívat?

Spolupráce s Českým červeným křížem je rozsáhlejší, ale dá se v podstatě shrnout do dvou bodů – mediálně pomoci aktivitám ČČK a skrze známější osobnosti o nich informovat veřejnost a – stát se tváří pro BDK. Dlouhodobější plán je pracovat na kampani, která by měla lidem naznačit, že darování krve je opravdu „dobrý druh charity“ a přimět především moji generaci k pravidelnému BDK. Věřím, že se plány vydaří a pomůžu tak dobré věci. Držte mi palce!



PRVNÍ POMOC PRO HRADECKÉ UČITELE

Speciální nabídku kurzů první pomoci připravil **Oblastní spolek Českého červeného kříže Hradec Králové a Magistrát města**. Nabídka je určena školským zařízením zřizovaným městem Hradec Králové. Za výrazně sníženou cenu mohou učitelé absolvovat kurz první pomoci a lépe se tak připravit na možné krizové situace ohrožení zdraví. Právě učitelé bývají první nadějí zraněných dětí. Ze statistik přitom jednoznačně vyplývá, že jen zlomek pedagogů je schopen správně zareagovat.

Kurzy jsou rozloženy do dvou dnů a připravují se potřebám účastníků. Reagují na nedávný průzkum uskutečněný na českých školách díky iniciativě České společnosti podpory zdraví. Průzkum dospěl k alarmujícím zjištěním, že celá třetina učitelů by nedokázala zareagovat při náhlé zástavě základních životních funkcí a čtvrtina pedagogů vůbec neví, jak má správné oživování vypadat. Na každé desáté škole navíc podle šetření není ani jeden učitel, který prošel dostatečným kurzem první pomoci.

První školy už své učitele přihlásily, a tak na čtyři desítky pedagogů jsou lépe připraveny na poskytování první pomoci. Své nové znalosti mohou navíc učitelé využít i během výuky a naučit důležité postupy i své žáky. Náhoda přece přeje připraveným.

*Lukáš Pochylý,
předseda OS ČČK Hradec Králové*

ZDAŘILÉ STUDIJNÍ STŘEDISKO ČČK V SEMILECH

Ve dnech 2. – 9. září 2007 uspořádal **OS ČČK Semily** Oblastní studijní středisko na

„Zbytečná námaha, pane doktore,“ říká pacient na operačním sále chirurgovi. „Dokud nezhasnete tu silnou žárovku nade mnou, určitě neusnu“.

horském hotelu Stráž v Jablonci nad Jizerou. Zúčastnilo se jej 25 dětí ze základních škol z celého okresu. V dopoledních hodinách dětem přednášeli lékaři a zdravotníci instruktoři ČČK první pomoc, odpoledne byl pro ně připraven kulturní a sportovní program.

Při celodenním výletu navštívily děti policejní ředitelství v Semilech, kde se seznámily s prací Policie ČR. Navštívily také policejní střežnici, kde si mohly vyzkoušet, jakou mají mušku, seznámily se s celou předběžného zadržení, povídaly si o drogách a o vyšetřovacích metodách naší policie. Poté si prohlédly ZŠ v Jablonci nad Jizerou a pokračovaly do Poniklé, kde navštívily muzeum a firmu „RAUTIS“, který vyrábí skleněné vánoční ozdoby. Po návratu do hotelu je čekalo velké překvapení. Byl pro ně připraven Štědrý večer. Slavnostně

prostřená tabule, vánoční stromek, vánoční cukroví, koledy, dárečky a štědrovečerní večeře, kterou slavnostním přípitkem a přáním hezkých Vánoc zahájila ředitelka Úřadu OS ČČK Semily **Zdeňka Javůrková**. Na tento Štědrý den určitě těch 25 dětí nikdy nezapomene. Vždyť komu z nich se poštěstí, aby u štědrovečerní zabule sedělo 28 lidí a na stromečku svítily ozdoby vlastnoručně vyrobené.

Ráno se však všichni zase probudili do normálního učebního dne. Připravené sportovní odpoledne se také vydařilo a dětem přineslo spoustu radosti a smíchu. I návštěva Krkonošského muzea v Pasekách nad Jizerou byla velice zajímavá. Děti se tam seznámily

se životem a prací lidí tady na horách. Většina z nich poprvé viděla na vlastní oči i tkalcovský stav. Každé z dětí si tak uvědomilo, že život na horách nebyl nikdy lehký, není ani dnes a nebude ani v budoucnu.

Všechny děti se velice těšily na společné cvičení s hasiči, policií a záchrankou u příležitosti Světového dne první pomoci, které bylo prezentováno v tisku a v rozhlase a mohla ho shlédnout i široká veřejnost. Přesně v 15,45 hod. se ozvaly sirény Hotel Stráž se zahalil do tmavého dýmu. Akce začala. Pět dobrovolných hasičských sborů, policie a záchranka se dostavily



na místo do 15 minut. Hasiči vynášeli raněné děti a předávali je do rukou mladých zdravotníků, kteří pod bedlivým dohledem záchranářů poskytovali první pomoc. Nezasvěceným divákům vše nahánělo hrůzu a běhal jim mráz po zádech. Vždyť namaskovaná

poranění vypadala tak věrohodně. A když pak na závěr u jednoho poraněného ošetřující a záchranáři zkonstatovali smrt, tak to někteří diváci už bledli a bylo vidět, že celou ukázkovou akci budou těžko rozdělovat. Vše ale dobře dopadlo a tak mladí zdravotníci mohli zaslouženě odpočívat na diskotéce.

V sobotu ráno je pak čekaly zkoušky, kde se všichni do jednoho snažili co nejlépe obstát a to se jim podařilo. Zkoušející nešetřili chválou nad jejich znalostmi. Škoda jen, že těch 7 dní tak rychle uteklo. Co naplat – volala je škola. Ale za rok se přece zase uvidíme.

*Zdeňka Javůrková,
ředitelka Úřadu OS ČČK Semily*

MONACKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ

Organizace byla založena princem Louise II. v roce 1948 a ještě v tomto roce byla uznána Mezinárodním výborem ČK a Mezinárodní federací ČK a ČP. Organizaci předsedá princ Albert, řídicím orgánem je 15-lenná Rada ředitelů, jmenovaná princem.

Monacký ČK je tvořen více než 400 dobrovolníky a 50 zaměstnanci. Každoročně věnuje tato organizace 1,5 milionu franků na humanitární pomoci do zahraničí (do 20 – 40 zemí) do oblastí postižených přírodní

katastrofou nebo válečným konfliktem. Velmi úzkou spoluprací má s Francouzským ČK, ale i s řadou dalších národních společností. Financuje i některé projekty v zahraničí – např. pomohl vybavit ambulanci pro provincii Kenitra v Maroku nebo nemocnici v Atri v Nigérii.

Klasickými aktivitami jsou výuka první pomoci, péče o zdraví a sociální aktivity – mj. poskytuje prostředky na léčbu dlouhodobě nemocných, platí některým pacientům ope-

race nebo také přispívá na školné studentům medicíny.

Zajímavou aktivitou je každoroční **Ples Monackého červeného kříže**, který se koná již od založení organizace v roce 1948 vždy na začátku srpna ve sportovním klubu Salle des Etoilles v Monte Carlu za účasti mnoha významných hostů a světových celebrit. Jde o benefiční akci, na které se každý rok vybere nemalý finanční obnos. *Linda Sochorová, zahraniční úsek Úřadu ČČK*

VÝROČÍ ČÍSLA – ČEŠTÍ LÉKAŘI

JAN LEVIT (1884 – 1944)

Významný český chirurg se narodil ve východočeském městečku Hořice. Studia medicíny dokončil v roce 1908. Po počátečních zkušenostech z pražských chirurgických pracovišť absolvoval zahraniční studijní cesty na pracoviště v Německu, Švýcarsku, Belgii, Francii a v Polsku. V roce 1913 byl šéfkirurgem posádkových nemocnic v Niši a v Bělehradě; po návratu do Prahy pracoval jako asistent na chirurgické klinice u prof. Kukuly.

V roce 1921 získal hodnost docenta z patologie a nemocí chirurgických a stal se přednostou chirurgického oddělení divizní nemocnice v Praze. Byl podplukovníkem zdravotní služby, měl i soukromou chirurgickou praxi v Praze. V roce 1928 byl jmenován nehonoreným mimořádným profesorem válečné chirurgie. Od roku 1934 byl přednostou chirurgického oddělení nemocnice na Bulovce v Praze. Z této funkce byl sesazen v roce 1940, o dva roky později byl deportován do Terezína a v roce 1944 do koncentračního tábora v Osvětimi, kde byl jeho život násilně ukončen.



UŽITEČNÉ VYNÁLEZY

PENICILÍN

Dnes už si bez antibiotik, mezi něž penicilin patří, nedovedeme představit léčení celé řady chorob. Připomeňme si, jak byl vlastně objeven.

Doktor **Alexander Fleming** (1881 - 1955) z nemocnice St. Mary v Londýně objevil penicilin zcela náhodně. V roce 1928 (příští rok to bude již 80 let) odjel na dovolenou a nechal nějakou bakterii, aby se množila v připraveném rosolu. Když se vrátil, našel zarostlý zvláštní plísní, která zahubila všechny pěstované bakterie. Důkladně prozkoumal její vlastnosti a poté referoval o svém ohromujícím objevu.



Přestože hned v následujícím roce léčil penicilínem infikovaného pacienta a dr. Paine v Sheffieldu provedl velmi úspěšně totéž v roce 1930, po celých dalších dlouhých deset let nikdo nejevil o penicilin skutečný zájem.

Později - v roce 1941 - **Howard Florey** (1898 - 1968) a **Ernst Chain** (1906 - 1979) z Austrálie pracovali metodou výroby čistého penicilinu. Od té doby zachránilo toto antibiotikum miliony lidských životů. Fleming, Florey a Chain získali za jeho objev v roce 1945 společně Nobelovu cenu za medicínu.

ZNÁME PRAVIDLA SPOLEČENSKÉHO CHOVÁNÍ?

UŽÍVÁNÍ TITULŮ

- tituly můžeme rozdělit na **akademické** a **společenské**. Akademické tituly se dají získat studiem na vysoké škole, společenské tituly souvisejí s funkcí a postavením lidí ve společnosti
- mezi akademické tituly patří např. magistr, doktor, docent, profesor, inženýr. Výjimkou je titul bakalář, který se obvykle při oslovení nepoužívá
- mezi společenské tituly lze zařadit např. prezident, předseda, generální ředitel, jednatel, ředitel, náměstek nebo vedoucí.
- vědci se mezi sebou oslovují tituly dosaženého vzdělání, v běžném životě mají přednost tituly společenské – tzn. že i když je váš šéf doktor nebo inženýr, oslovujeme jej „pane řediteli“
- akademické tituly se dnes používají převážně jen na akademické půdě.

PRVNÍ POMOC

PSYCHOLOGICKÝ VLIV ZACHRÁNCE

- Osobnost zachránce na místě nehody je vždy dominantní a jeho vystupování může výrazně pozitivně ovlivnit zdravotní stav postižených v průběhu ošetřování.
- Zkušený zachránce by měl **vystupovat rozhodně, klidně a jednat účelně**. S postiženým by měl nahlas hovořit. Měl by ve zkratce sdělit poraněnému **co se přihodilo, v jakém stavu se nachází, jakým způsobem mu poskytneme pomoc a že se v blízké době dočká odborného ošetření** po příjezdu ZZS.
- Pokud to lze, zabraňujeme zbytečnému srocování kolemjdoucích.
- Pokud rodinní příslušníci reagují na místě nehody hystericky, hlučně a plačtivě a situaci komplikují, pak je nezbytné tyto osoby šetrně, ale důsledně odstranit z přítomnosti poraněného. *(Zdroj: Zdravotnický instruktor ČČK, Úřad ČČK, Praha, 2002)*

DOBROVOLNÍCI ČK NA TRNKOBRANÍ 2007

Už podesáté se letos ve dnech 17. – 19. 8. 2007 zdravotnické družstvo Humanitární jednotky ČČK Zlín podílelo na zdárném průběhu tradičního Trnkobraní ve Vizovicích. Dobrovolníci ČČK na této mega akci tak jako každý rok zajišťovali zdravotnický dozor. Při nepřetržitě třídní akci je služba zdravotníků hodně náročná a jsme rádi, že se naši dobrovolníci úkolu zhostili dobře.

Ráda bych jménem Výkonné rady OS ČČK Zlín týmu dobrovolníků poděkovala za dobrou propagaci jména Českého červeného kříže.

*Anna Vařáková,
předsedkyně VR OS ČČK Zlín*

„Co bude stát moje operace, pane doktore?“
– „Asi tak 500.000 korun.“ – „A nebude to nebezpečné?“ – „Co vás napadá – nebezpečná operace za půl milionu?“

NAŠE DESATERO

SPRÁVNÝ PITNÝ REŽIM

1. Je nutné pít rovnoměrně v průběhu celého dne, a to už od rána.
2. Nečekejte na žízeň, která je už projevem mírné dehydratace.
3. Zvažte, jaká voda se stane základem vašeho pitného režimu.
4. Základem pitného režimu by měla být dostatečně kvalitní čistá voda, např. nesyčená pramenitá voda.
5. Vhodnost ostatních nápojů se liší v souvislosti s potřebami konkrétního organismu, probíhající aktivitou, zátěží, počasím, aj.
6. Důležité je, aby zvolená voda měla prokazatelně vyvážený obsah minerálů.
7. Omezujte přímou konzumaci většího množství silně perlivých vod.
8. Omezujte konzumaci slazených limonád a kolových nápojů.
9. Se zvýšením zátěže zvyšujte také spotřebu tekutin.
10. Jako nevhodnější tekutiny pro horké počasí jsou čistá voda nebo nakyslé či nahořklé nápoje.



(Využity informace SZÚ z časopisu Tina)

OKÉNKO SPRÁVNÉ VÝŽIVY

ŠVESTKA

- švestky pochází ze Sýrie; výprava Alexandra Makedonského je přivezla do Řecka, odkud se přes Řím dostaly do celé Evropy.
- naše země obohatila zpracování švestek o tři primáty: slivovici, švestkové knedlíky a švestková povidla.
- nejvíce švestek na světě se pěstovalo na území bývalé Jugoslávie (známé jsou především bosenské švestky).
- v dužnině švestek je obsaženo více než 80 % vody, dále 7–14 % ovocných cukrů, organické kyseliny, dusíkaté látky, třísloviny, minerální látky, vitamín C, provitamin A a vitamíny skupiny B.
- 100 g čerstvých švestek má energetickou hodnotu 280 kJ, stejné množství sušených švestek pak již 1.135 kJ.



Potká v nemocnici neurolog kolegu gynekologa a říká mu: „U nás je to na nervy, a jak u vás?“

VÝROČÍ ČÍSLA – SVĚTOVÍ LÉKAŘI

GERTA THERESA CORIOVÁ

(15. 8. 1896 – 26. 10. 1957)

Americká biochemička (rodným jménem Radnitzová) má český původ (narodila se v Praze stejně jako její manžel Carl Ferdinand Cori). Po absolvování lycea studovala medicínu na německé univerzitě v Praze. Promovala v roce 1920 a odešla pracovat do dětské nemocnice ve Vídni. Po dvou letech se vzhledem k velmi špatným existenčním a pracovním podmínkám rozhodla i s manželem odejít do USA.

Zde oba pracovali ve Státním ústavu pro výzkum zhoubných nemocí v Buffalu a později na Univerzitě Georgie Washingtona v Saint Louis. Ve svém výzkumu se oba manželé věnovali studiu problému katalytické přeměny glykogenu (živočišného škrobu). V roce 1936 izolovali při rozkladu glykogenu vznikající fosfátový ester glukózy, který byl po nich pojmenován. Zabývali se hormonální regulací enzymů a zkoumali rovněž terapie inzulínu a adrenalínu na nádory. V roce 1947 obdržela doktorka Coriová se svým manželem Nobelovu cenu za medicínu za objev významu hormonu předního laloku hypofýzy v látkové přeměně cukrů. Letos si připomínáme, že uplynulo 50 let od jejího úmrtí.



OSOBNOSTI ČERVENÉHO KŘÍŽE

KAREL DRIML

(1891 – 1929)

Známy český lékař a osvětový pracovník se narodil ve východočeském městečku Chocni. Po vystudování medicíny se cíleně věnoval zdravotní výchově a propagaci hygieny mládeže. Byl autorem celkem 69 osvětových příruček, množství zdravotně výchovných článků, ale i řady dramatických výstupů, divadelních her a filmových scénářů (mj. Baculínek, Budulínka bolí zuby, Princezna Bledule, aj.).

Angažoval se v ČSČK, kde organizoval mnoho kursů a besídek pro členy Dorostu ČSČK, ale především po řadu let redigoval osvětový měsíčník „Zdraví lidu“, vydávaný právě Červeným křížem. Redigoval rovněž časopis „Výživa“, spolupracoval s Masarykovou ligou proti tuberkulóze i se spolkem „Ochrana matek a dětí“. Působil také jako vrchní komisař a odborný rada na Ministerstvu zdravotnictví.



PTALI JSTE SE ...

Dotaz: Již delší dobu mě trápí **zvýšená tvorba mazu v uších**, často se mi tam vytváří přímo špunt a hůře slyším. Co se s tím dá dělat?

Karel J., Praha 9

Odpověď: Ušní maz je velmi hustá fyziologická substance, která je vylučovaná mazovými žlázami po celé délce vnějšího zvukovodu. Maz zabezpečuje ochranu ušních kanálků proti různým infekcím. V případech, kdy se ušního mazu tvoří nadbytek nebo při nedostatečné hygieně se maz může hromadit a vytvořit zátku. Ta poškozuje správné fungování ucha, způsobuje svědění nebo hučení v uších, postižený může hůře slyšet.

Pomoc spočívá v důsledném dodržování ušní hygieny používáním neagresivních prostředků (např. roztok z Mrtvého moře s extraktem z Aloe Vera Aurecon). Ten se doporučuje i jako možná náhrada vatových tyčinek, které mohou při nesprávném používání poškodit ucho. Ušní sprej slouží i preventivně k ochraně ucha např. při plavání; je vhodný i pro osoby nosící sluchový přístroj.

VÝTVARNÁ SOUTĚŽ V KARLOVÝCH VARECH

Aktivní OS ČČK Karlovy Vary zpřijemnil dne 15. srpna 2007 dětem prázdniny **1. ročníkem výtvarné soutěže** s názvem „Bezpečná cesta do školy – školky“.

Úkolem bylo nakreslit obrázek, který znázorňuje situaci na přechodu pro chodce, na křižovatkách, při vystupování z autobusu, kdo si kde hraje a jaké dělá chyby v silničním provozu. Soutěž byla rozdělena do 3 věkových kategorií: 4 – 6 let, 6 – 12 let a 12 – 15 let.

Technické prostředky si děti mohly vybrat

– fixy, pastelky, temperové barvy, tuž nebo křídové barvy.



Věra Sládková, Úřad OS ČČK Karlovy Vary

Cílem bylo připomenout nebezpečí na silnicích a ulicích, která hrozí každému, kdo nedodrží pravidla silničního provozu.

Odborná komise vyhodnotila vždy jeden výkres z dané věkové kategorie a vítězové získali ceny ve formě karlovarské kosmetiky. Všichni účastníci výtvarné soutěže obdrželi propagační materiál. Nechcete to zkusit také u Vás?

MĚSÍČNÍK ČČK „ZDRAVÍ LIDU“

Ve 20. letech 20. století vydával ČČK každoročně řadu zdravotně výchovných publikací a letáček; Dorost ČČK vydával dětské časopisy „Radost“ a „Lípa“. Pro oblastní a místní spolky a funkcionáře vydával ČČK každý měsíc časopis „Zprávy Československého červeného kříže“ (jako oficiální organizační věstník) v nákladu 4.000 výtisků. Pravidelnou přílohou tohoto časopisu byl měsíčník „Zdraví lidu“, který byl redigován známým odborníkem **MUDr. Karlem Drimlem**. „Zdraví lidu“ vycházelo také jako samostatný časopis v nákladu 6.000 výtisků.

Tento časopis sehrával prakticky v celém období první republiky významnou roli ve zdravotní výchově obyvatelstva. Obsahoval řadu poutavých článků s kvalitními ilustracemi a také pravidelnou hlídku výživy. Dodejme, že slovenská divize ČČK vydávala obdobný časopis „Boj o zdravie“ (redigoval jej Dr. Ivan Stodola a vycházel v Liptovském Mikuláši) a Podkarpatská divize ČČK vydávala v Mukačevu časopis „Národnoe zdravie“.

VZP ROZŠÍŘILA OD

1. ŘÍJNA 2007 NABÍDKU VÝHOD – NA PREVENCI DÁ JEŠTĚ LETOS DESÍTKY MILIONŮ KORUN

Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR poskytuje od října nové výhody a příspěvky na prevenci. Pro 6,5 milionu svých pojištěnců rozšířila zejména příspěvky na očkování a rekondiční aktivity. U stávajících příspěvků pak zmínila podmínky pro jejich čerpání, aby je mohlo využívat více klientů. Nově tak největší zdravotní pojišťovna přispívá třemi sty korunami na očkování proti chřipce či meningokokovým nákazám, maminky zase dostanou roční příspěvek 500 korun na každé dítě až do 3 let věku, se kterým chodí pravidelně plavat či cvičit. Na všechny příspěvky a preventivní akce má VZP v letošním roce k dispozici ve fondu prevence částku 390 milionů korun.

Nově zavedený příspěvek na **očkování proti meningokokovým nákazám** mohou využít mladí lidé ve věku od 15 do 19 let. „Na očkování, které jim zajistí imunitu proti naze asi deset let, mohou získat až 300 korun,“ upřesňuje ředitel VZP ČR Pavel Horák. „Novinkou je také příspěvek ve stejné výši na **očkování proti chřipce**, a to pro všechny, kterým toto očkování není částečně či plně hrazeno ze zákona. Podmínkou obou příspěvků je, aby byl klient u VZP pojištěn nepřetržitě nejméně tři roky,“ vyjmenovává Horák. Při splnění uvedené „věrnostní podmínky“ mají nárok všichni klienti VZP také na příspěvek ve výši 300 korun na **očkování proti hepatitidě**.

U příspěvku na očkování proti karcinomu děložního hrdla VZP rozšířila věkovou hranici dívek, na jejichž očkování přispívá tisícikorunou už od poloviny letošního roku. „Očkování je nutné provést ještě před započetím sexuálního života dívky, a protože se tato hranice u mladých lidí neustále snižuje, rozhodli jsme se po konzultaci s odborníky přispívat na očkování již dívkám od 13 let. Na tento preventivní program jsme letos uvolnili 35 milionů korun,“ uvedl Pavel Horák.

Také příspěvek 800 korun na **očkování proti pneumokokovým nákazám** nyní obdrží širší okruh dětí. Na doporučení odborníků VZP snížila věkovou hranici dítěte pro čerpání příspěvku na očkování z původních dvou let na jeden rok. „Tento příspěvek poskytujeme nad rámec základního očkování, které je ze zákona plně hrazeno jen skupině zvláště ohrožených dětí. Současně rušíme podmínku pro přiznání příspěvku v podobě minimálně čtyř zánětů dolních cest dýchacích. Osm set korun tedy nyní dostanou i rodiče dětí, které za rok prodělaly jakékoli čtyři záněty dýchacích cest,“ vysvětluje Pavel Horák.

Seniorům od 60 let je určen příspěvek 300 korun na **očkování proti klíšťové encefalitidě**. Ten se nyní rozšiřuje také na revakcinaci ve výši maximálně 300 korun. Současně přestává platit podmínka, že ho mohou získat pouze pojištěnci, kteří prokazatelně žijí v regionu s nadměrným výskytem onemocnění. „Jedním z důvodů, proč se pojišťovna v tomto případě rozhodla přispívat právě seniorům, je skutečnost, že s vyšším věkem se rizika a průběh onemocnění klíšťovou encefalitidou zhoršují,“ vysvětluje ředitel VZP ČR Pavel Horák.

„Na veškeré příspěvky na očkování, které vyplácíme našim klientům nad rámec očkování hrazeného ze zákona, vyčlenila VZP pro letošní rok 80 milionů korun,“ upřesňuje Horák.

S velkým úspěchem se setkala podpora **cvičení a plavání těhotných žen a maminek a novorozenců**. VZP se proto rozhodla rozšířit možnost získání pětisetkorunového příspěvku. Původně tato nabídka platila pro děti do jednoho roku, nyní se věková hranice posunula na tři roky. Pokud se kurzu zúčastní žena, která má ve své péči dvě a více dětí, získá maximální částku 500 korun na tyto aktivity pro každé dítě.

Příspěvek ve výši 1 000 korun na **tuzemské zotavovací pobyty** mohou získat rodiče dětí už na pobyt trvající jen pět a více dní. Je určen pro

děti ve věku od 3 do 14 let s vybranými zdravotními problémy na pobyty organizované formou školy a školky v přírodě pro mateřské a základní školy a pro chronicky a těžce nemocné děti. Současně pro poskytnutí tohoto příspěvku už není třeba předložit potvrzení praktického lékaře pro děti a dorost. Na tyto aktivity věnuje v letošním roce VZP 15 milionů korun.

Bezpráspěvkoví dárci krve nebo kostní dřevě, kteří jsou členy Klubu pevného zdraví VZP, mohou nově žádat o příspěvek 500 korun. Ten mohou využít na proplacení lékařské prohlídky, která není hrazená z veřejného zdravotního pojištění a kterou potřebují např. při vstupu do sportovních klubů a družstev. Příspěvek mohou využít i na zaplacení lékařského posudku, nutného pro získání řídičského oprávnění, či pro částečné uhrazení permanentky na opakované cvičení v tělocvičnách a posilovnách, na pravidelné plavání a masáže, či pobyty v solných jeskyních. Původně měli tito pojištěnci nárok, jako ostatní členové klubu, na 300 korun příspěvku.

Výše uvedené výhody dále zlepšují servis VZP jejím pojištěncům. K vyřízení svých záležitostí se zdravotním pojištěním mohou využít 196 kontaktních míst pojišťovny po celém Česku. VZP má totiž nejhustší síť poboček ze všech zdravotních pojišťoven. Doporučujeme pojištěncům, aby se v nich informovali na přesné podmínky pro čerpání jednotlivých výhod. Využít mohou také e-mailovou adresu info@vzp.cz, webovou stránku www.vzp.cz či infolinku 844 117 777.

Lékař se ptá pacienta: „Máte chuť k jídlu?“
– „Ohromnou, pane doktore. Máte pro mě něco?“

PŘIJETÍ DVOU DODATKOVÝCH PROTOKOLŮ K ŽENEVSKÝM ÚMLUVÁM – 1977

V předešlých dílech jsme se zabývali II. Haagskou mírovou konferencí (1907). Nyní se budeme věnovat události o sedmdesát let mladší – přijetí dvou **Dodatkových protokolů k Ženevským úmluvám**. Došlo k ní v Ženevě dne 8. června 1977 v závěru *Diplomatické konference o znovupotvrzení a rozvoji mezinárodního humanitárního práva*, která byla zahájena 20. února 1974. Již z dlouhé doby jednání konference samotné plyne, že šlo vpravdě o výsledek značného úsilí. Kde byl jeho počátek? Byla jím de facto diplomatická konference přijímající r. 1949 dnes platné čtyři *Ženevské úmluvy o ochraně obětí válek*. Nenechme se např. mýlit názvem čtvrté z nich – *o ochraně civilních osob za války*. Tato – po zkušenostech 2. světové války – mimořádně přínosná a potřebná úmluva totiž řeší především ochranu civilistů před zvůli okupační správy a nikoli neméně důležitou **ochranu civilistů před útokem** a jeho následky, která se s rozvojem leteckého bombardování a zbraní hromadného ničení stávala naléhavější tím více, čím méně se války omezovaly na linii dotyku nepřátelských armád, čím méně se dala rozlišit oblast fronty a zázemí...

Mohl tuto ochranu v praxi účinně poskytnout čl. 27 IV. Ž. úmluvy chránící civilisty „*před každým aktem násilí nebo zastrasování*“? To byl jeden z hlavních **nedostatků** IV. Ž. úmluvy. Návrh, aby byla alespoň přijata „*resoluce odsuzující užívání prostředků masového vyhlazování obyvatelstva, kterou předložila delegace SSSR, byla Konferencí zamítnuta*“, uvádí se v aktech konference. Dalším **nedostatkem** systému všech čtyř Ž. úmluv bylo, že neřešily plně ochranu obětí konfliktů vnitrostátních. K těmto známým nedostatkům později přibyl fenomén národněosvobozeneckého boje, při němž se koloniální mocnosti přirozeně zdráhaly přiznat těmto bojovníkům status kombatantů.

Významným mezníkem na cestě k řešení byly **Mezinárodní konference ČK** – zejména v Dillí (1957) a Vídni (1965), které ve svých rezolucích formulovaly zásady ochrany obětí vnitrostátních konfliktů, resp. ochrany civilních osob před nerozlišujícími útoky. Obsah rezolucí projednalo i **Valné shromáždění OSN** (1968), které vyzvalo MV ČK k přípravě příslušných návrhů. Po jejich projednání v konferenci vládních expertů představil MV ČK návrhy dvou dodatkových protokolů *XXII. Mezinárodní konferenci ČK* (Teherán, 1973). Doba dozrála a švýcarská vláda na žádost MV ČK svolala *Diplomatickou konferenci o znovupotvrzení a rozvoji mezinárodního humanitárního práva do Ženevy* – na únor 1974. Záhy se však ukázalo, že jednání budou velmi složitá – vždyť ani Teheránská konference návrh nepřijala konsenzuálně, což je na konferencích ČK spíše výjimka!

Ukázaly se hluboké rozpory mezi zeměmi tehdejších dvou bloků kombinované s rozpory vůči zemím tzv. třetího světa. Názory na „*mezinárodnění*“ národněosvobozeneckých bojů, rozšíření statusu kombatanta i na guerillu, zásadní rozšíření imunity civilistů před útokem a ochrana obětí vnitrostátních konfliktů se zdály nesmířitelně různé. Plénum konference ukončilo zasedání, intenzivně se jednalo ve výběrech konference. Byla předložena řada návrhů změn, návrh zejména II. Dodatkového protokolu byl doslova „*seškrťán*“ prakticky v předvečer hlasování... Jednání se neuvěřitelně protáhla a namísto v r. 1974 se odehrávala až do **8. června 1977**, kdy čtvrté plenární zasedání konference k údivu mnohých – a neocenitelnou zásluhou vyjednávačů MV ČK – přijalo **jednomyslně** návrhy obou dodatkových protokolů, tedy *Dodatkového protokolu k Ž. úmluvám*

ze dne 12. 8. 1949 o ochraně obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů (**Protokol I**) a *Dodatkového protokolu k Ž. úmluvám ze dne 12. 8. 1949 o ochraně obětí ozbrojených konfliktů nemajících mezinárodní charakter* (**Protokol II**). Přínos obou protokolů je zcela zásadní ve vývoji **mezinárodního humanitárního práva**. K dosavadním 450 článkům čtyř úmluv přibýlo dalších 150...

První dodatkový protokol zlepšuje ochranu nemocných, raněných a třešněnků – jednotně pro vojenské i civilní osoby. Podobně činí i v případě zdravotnického personálu – mj. rozšiřuje ochranu i na jednotky národních společností, aniž by musely být zařazeny do vojenského zdravotnictví. Podrobně řeší ochranu civilistů před útokem – jako principiální zásadu chápe omezení útoku jen na vojenské osoby a objekty včetně zákazu nerozlišujících způsobů boje. Hrůzy náletů II. světové války by se již neměly opakovat. Vskutku zásadní pokrok od přijetí Petrohradské deklarace, kde se princip rozlišování poprvé nesměle objevil v preambuli – dodatkový protokol mu věnuje 11 článků! Zavádí i ochranu jednotek civilní ochrany. Civilisté vždy a všude mají právo přijímat humanitární pomoc, rodiny mají právo na slučování. Zakazuje „*ekologickou válku*“, a to na návrh čs. delegace. V oblasti válečných zajatců rozšiřuje okruh osob s nárokem na tento chráněný status – mají jej příslušníci všech ozbrojených organizovaných skupin bez privilegovaní tzv. pravidelné armády, tedy i příslušníci boje proti koloniálním a rasistickým režimům. Naopak se odebírá žoldněřům, jimž se vraždění stalo adrenalinovým sportem.

A druhý z protokolů? Až do r. 1949 nepodléhaly občanské války a jiné vnitrostátní konflikty regulaci žádné smlouvy. Po zkušenostech zejména španělské občanské války se státy nechaly pohnout k ústupku – byl jím společný článek 3 všech čtyř Ž. úmluv, který definoval alespoň minimální standardy – ochranu raněných, zákaz útoku na osoby (již) nebojující, zákaz braní rukojmí, lidské zacházení se všemi a právo na spravedlivý proces, jakož i právo pomocné iniciativy MV ČK. Tyto principy podstatně ve svých 28 člancích rozvinul až II. dodatkový protokol. Podrobně upravil práva zadržovaných a zásady spravedlivého procesu, ochranu raněných, nemocných i civilistů **přiblížil de facto režimu mezinárodních konfliktů**. Nezná však pojem válečného zajatce – bojovníci obou stran tedy mohou být stíháni již za účast v boji. Je zřejmé, že vlády nemohly přiznat právo bojovat potenciálním povstalcům.

Před třiceti lety mezinárodní společenství stanovilo jasné limity použití násilí ve válkách, které jsou dnes uznávány jako závazné celým světem. Rozvinulo i možnost vynutitelnosti těchto norem a odpovědnost za jejich porušení. **Praktické naplnění těchto zásad je však především věcí včasné informovanosti, výchovy a znalostí jejich obsahu.** V tom je nenahraditelná role každého příslušníka Mezinárodního hnutí Červeného kříže.

RNDr. Marek Jukl, Ph. D., prezident ČČK

VÍTE, ŽE ...

NERVY – 1. část

- přenos informací v lidském těle zabezpečují dva systémy: **hormonální systém** pro pomalé a trvalejší ovlivňování a **nervový systém** pro rychlé předávání informací. Oba systémy jsou propojeny hypotalamem a hypofýzou.
- v živočišné říši zpracovávají podráždění **nervové buňky**, neurony. Nervový systém člověka se skládá asi z 25 miliard nervových buněk.
- na neuronu rozlišujeme tělo (soma) a výběžky. Krátké, značně rozvětvené výběžky (dendrity) přijímají informace od jiných nervových nebo smyslových buněk a vedou je do těla neuronu.
- na axonovém hrbolku začíná dlouhý výběžek (nervové vlákno, neurit), který může být až 1 m dlouhý.
- nervové vlákno končí buď v synoptickém knoflíku nebo v nervosvalové motorické ploténce.
- pouhým okem patrný nerv se skládá z velkého množství do svazku spojených nervových vláken ve vazivovém obalu.



(Člověk. Sciencia, Praha, 1996)

RADA PRO VÁS

TERMÍNY SPOTŘEBY MASNÝCH VÝROBKŮ

Drůbeží maso	48 hod.
Syrové maso	48 hod.
Suché salámy vcelku	7 dnů
Uzené maso	3 dny
Měkké salámy	4 dny
Saláty	24 hod.
Krájené salámy	24 hod.
Trvanlivé salámy	14 dnů
Drobné masné výrobky (špekáčky, párky, aj.)	3 dny



Pani Nováková říká synovi: „Tatínek nám zase něco kutí ve sklepě. Běž se zeptat, jestli tento víkend má doktor pohotovost“.

SVĚTOVÝ DEN PRVNÍ POMOCI

Již tradičně připravil OS ČČK Ústí nad Orlicí ve spolupráci se složkami Integrovaného záchranného systému ČR Světový den první pomoci ve třech městech okresu **Ústí nad Orlicí**. Na Mírovém náměstí v Ústí nad Orlicí se akce uskutečnila 7. září 2007, 12. září 2007 pokračovala na náměstí J. M. Marků v **Lanškrouně** a ukončena byla 14. září 2007 na Starém náměstí v **České Třebové**.

Ve všech městech byla ke shlédnutí výstava záchranné techniky a ukázky práce záchranných sborů IZS ČR. Návštěvníky zaujala především simulovaná dopravní nehoda, práce dekontaminační jednotky při úniku nebezpečných látek, práce policie i stany s první pomocí, kde si každý mohl vyzkoušet poskytnout první pomoc. Na akci se podílel OS ČČK Ústí nad Orlicí, Hasičský záchranný sbor (HZS) Pardubického kraje, HZS Českých drah, Policie ČR, Městská policie Ústí nad Orlicí, Česká Třebová, Lanškroun, Sbory dobrovolných hasičů Ústí nad Orlicí, Černovír, Česká Třebová, Dolní Dobrouč, Armáda ČR – Centrum biologické ochrany Třebonín a Nemocnice Ústí nad Orlicí. Akce se konala za podpory Pardubického kraje, Města Ústí nad Orlicí a Česká Třebová.



Jiří Preclík, ředitel Úřadu OS ČČK Ústí nad Orlicí

Jiří Preclík, ředitel Úřadu OS ČČK Ústí nad Orlicí

ZDRAVÉ STÁRNUTÍ V KARLOVÝCH VARECH

V letních měsících jsme pořádali několik přednášek pro seniory v rámci projektu „Zdravé stárnutí“. Cílem přednášek bylo přispět ke zdravému životnímu stylu, zlepšit kvalitu života, podpořit pohybovou aktivitu a společenské aktivity seniorů. Našich přednášek se zúčastnilo celkem **80** osob vyššího věku.

Snažili jsme se změnit pohled na stárnutí a stáří, postavení a význam seniorů ve společnosti. Snad se nám to alespoň částečně podařilo.

Věra Sládková, Úřad OS ČČK Karlovy Vary



TRT PRO DĚTI SE ZÁCHVATOVITÝM ONEMOCNĚNÍM

Ve dnech 24. 7. – 7. 8. 2007 se konal v areálu letního tábora Železniční stanice Olomouc v Potštejně na břehu řeky Divoká Orlice tuzemský letní rekondiční tábor pro děti se záchvatovitým onemocněním. Tábor pro děti s uvedenou diagnózou pořádal OS ČČK Olomouc již po 25 (!). Program pro děti zahrnoval, kromě běžných táborových aktivit, kurz základů



znakové řeči, celodenní výlet do Opočna, bobříka odvahy a mlčení, kurz život zachraňujících úkonů následovaný soutěží dětí v poskytování první pomoci, základy jízdy na koni, základy lezení na horolezecké stěně i vodní radovánky v bazénu umístěném v areálu tábora (vše pod dohledem lékaře).

Dr. Petra Přidalová, ředitelka Úřadu OS ČČK Olomouc

VŠEZNÁLKOVY PRÁZDNINY

Všeználkovy prázdniny aneb dětský letní tábor proběhl ve dnech 18. – 25. 8. 2007 na TZ Trísrov-Hamr v CHKO Blanský les. Naše celotáborová hra byla motivována IZS a Dobrymi vlastnostmi Všeználků. Tábora se zúčastnilo 26 dětí a 9 vedoucích.

Děti na táboře při příjezdu uvítal Všeználek, jejich seznamování proběhlo pomocí her. Připravili jsme si papírové koule, které jsme potřebovali na neděli, dále jsme si vyráběli erby, vymýšleli názvy oddílů a vyráběli „posuvnítko“ na Cestu poznání.

Neděli jsme trávili s Městskou policií – povídali jsme si o právu, zákonech, dopravních předpisech, drogách a v praxi si vyzkoušeli, co dělat v případě dopravní nehody. Odpovědně jsme po sobě střídali oněmi papírovými koulemi. Kdo byl zasažen, byl mrtvý, když ale doběhl k vratům a napočítal do 20, zase žil. Jeden policista pro děti připravil střelbu ze vzduchovek a překážkovou dráhu zakončenou škrábáním brambor. Večer jsme při noční hře „Zloděj“ pomáhali policii s hledáním ukradených předmětů.

Pondělí jsme věnovali šifrámu a čestnosti a v podvečer nás navštívili členové Jihočeského svazu dobrovolných záchranných brigád kynologů s pejsky, kteří nám předvedli poslušnost, vyhledávání a spoustu jiného z jejich dovedností. Děti sebraly odvalu a nechaly se pesy vyhledávat.

V úterý jsme si udělali výlet do Českého Krumlova k hasičům. Zde si děti vyslechly přednášku o ohni a požáru. Vyzkoušely si stříkání z hadice na pet lahve plné písku, vyzkoušely si plynové masky a vyjeli jsme žebříkem s košem vysoko do nebes. Ve středu jsme představili činnost ČK a ČČK, věnovali

jsme se první pomoci, ale i Help Transu. Děti se nadchly pro hru „Den trifidů“, kdy po oddělech se zavázanýma očima plnily různé úkoly (čištění zubů, oblékání, svačení, překážková dráha...). Čas po večeři jsme trávili hrou „Krosna“, což byla obdoba známé televizní hry Kufi.

Ve čtvrtek jsme překonávali sami sebe v podobě celodenního výletu na Klet'. V pátek jsme měli Velký Všeználkův závod aneb Co jsme se dozvěděli nového. Po večeři vyvrcholila naše celotáborová hra, přijel za námi Všeználek. Zříceninu Dívčí Kámen jsme osvětili svíčkami, děti zde složily Všeználkovu přísahu o čestnosti, spravedlnosti a pomáhání si navzájem, ale hlavně těm, kteří naši pomoc potřebují. Dětem byla předána trička, protože z malých Neználců se stali Všeználcí, což bylo cílem táborové hry. V sobotu ráno jsme uklízeli, rozdali dětem CD s fotkami a videem z celého tábora a před obědem odjeli vláčkem domů.



Děti i my, vedoucí, jsme odjžděli s krásnými vzpomínkami na úžasný týden. Každý dětský úsměv nám byl odměnou za snahu a píli, kterou jsme vložili do realizace našeho tábora. Všem mohu jen doporučit.

Karolina Gondeková, OS a RMO ČČK Český Krumlov

REKONDIČNÍ POBYT SENIORŮ

V rámci programu „Zdravé stárnutí“ uspořádal OS ČČK Přerov ve dnech 2. – 8. září 2007 v hotelu Bečva na Horní Bečvě. Jak se pobyt vydařil – to vypovídají senioři verši, napsala nám ředitelka Úřadu OS ČČK Přerov **Alena Stárková**.

První zářijovou neděli přerovský křížek červený, Odvezl nás do dále, abychom zdraví a sílu nabrali.

Velí nám tu naše Líba, ta nás ale pěkně hlídá, Aby na to nebyla sama, zdravotní sestru si k sobě vzala. O naše zdraví pečují, stále se nám věnují.

Po snídani tlaky měří a hned na cvičení s námi běží.

Po cvičení třikrát hurá, už nás čeká velká túra.

Jsem tu všichni senioři, neduhy nás mučí,

Nikdo z nás to ale nevzdá, máme světlo v duši.

Posedíme, zazpíváme, také trochu tance dáme.

Děk ti křížku červený za ten krásný pobyt,

Snad ani nepřiznej počasí nemohla nám vadit.

Snad nás za rok cesty svedou v tom beskydském kraji,

Kde se při pohledu na krásné hory až dech tají.



Povídá pacient v čekárně po delší době: „Zdá se mi, že náš pan doktor myslí, že čas zhojí všechny rány“.

PŘIPOMÍNÁME SI V ČERVENÉM KŘÍŽI

50 LET OD OČKOVACÍ AKCE PROTI OBRNĚ

V roce 1939 postihla Československo první velká epidemie dětské obrny. Od té doby se útoky této nemoci opakovaly v intervalech 3 – 5 let. Poslední velká epidemie postihla naši zemi na jaře v roce 1957. Ještě v 50. letech minulého století u nás umíralo každoročně více než 50 ze 600 dětí, u kterých propukla klinicky zřejmá dětská obrna.

V roce 1957 byla v Československu zorganizována velká očkovací akce proti dětské obrně tzv. Salkovou vakcínou. Později bylo očkování prováděnou tzv. Sabinovou vakcínou. Výsledkem byla skutečnost, že Československo se stalo první zemí na světě, kde byla dětská obrna zcela vymýcena (od roku 1960 se u nás žádný



případ dětské obrny nevyskytl (s výjimkou dvou importovaných případů).

V průběhu této obrovské očkovací akce bylo očkováno téměř 2.300.000 dětí, tj. na 18 % všeho obyvatelstva). Kromě profesionálních zdravotníků (lékařů a zdravotních sester) se do této akce aktivně zapojili také tisíce dobrovolných zdravotníků ČSČK, což velmi kladně hodnotil i tehdejší hlavní hygienik **MUDr. Vilém Škovránek** slovy: „Úspěch této očkovací akce je úspěchem i dobrovolných zdravotníků Československého červeného kříže, neboť k němu přispěli svou pohotovostí, obětavostí a akceschopností“.

POŠTOVNÍ ZNÁMKY PODLE ABECEDY

Tentokrát už jsme u písmene – **L**. Vybírali jsme dvě země – Libanon a Lesotho. Poštovní známka z **Libanonu** byla vydána u příležitosti 100. výročí Mezinárodního Červeného kříže v roce 1963 a tematicky je zaměřena na roli ČK při dárcovství krve. Poštovní známka z **Lesotha** byla vydána k 25. výročí národní společnosti Červeného kříže Lesotha a tematicky je věnována působení ČK na vesnicích, což dokumentují stan, auto a žena na koni, všichni označení znakem červeného kříže.



ŠPERKY EMY DESTINOVÉ A ČERVENÝ KŘÍŽ

V období červen – červenec 2007 se v Národním muzeu v Praze konala pozoruhodná má lá výstava nazvaná „Šperky Emy Destinové“. Byly na ní v prosklené vitrině vystaveny pouhé dva šperky – diadém a náhrdelník, které patřily slavné české pěvkyni, jež okouzila nejslavnější světové operní scény (Dvorní operu v Berlíně, královskou Covent Garden v Londýně, Metropolitanu operu v New Yorku, La Scalu v Miláně, ale i opery v Bayreuthu, Vídní či v Paříži). Výstavu jsme samozřejmě navštívili, abychom mohli čtenáře Novin ČK informovat. Pozoruhodná je totiž skutečnost, že **tyto šperky obdrželo Národní muzeum jako dar Společnosti Československého červeného kříže dne 25. 11. 1946.**



Připomeňme v této souvislosti, že Ema Destinová (1878 – 1930) byla velkou českou vlastenkou. Za první světové války např. odmítla účast na koncertě podporující Rakouský červený kříž, což pro ni znamenalo zákaz vycestování na již dohodnuté koncertní



turné v USA. Její muzeum můžete navštívit v zámku v jihočeském městečku Stráž nad Nežárkou.

J. Š.

TÁBOR V NOVÉM BORU SE VYDAŘIL

MS ČČK **Nový Bor** připravila letní dětský tábor, který se uskutečnil v prvním týdnu letních prázdnin v Horní Vysoké u Ústěku. Zúčastnilo se jej 22 dětí z novoborských škol. Vedoucím tábora byl předseda naší MS ČČK a zkušený zdravotnický instruktor ČČK **Vladimír Dvořák**. Děti čekal na táboře pestrý program.

Městský úřad v České Lípě nám zapůjčil mikrobús, což nám umožnilo uskutečnit výlet do Děčína, kde děti navštívily zoologickou zahradu a plavecký areál. Setrvaly zde 4 hodiny a ani se jim z vody nechtělo. Program tábora byl vyplněn také sportovními a výtvarnými soutěžemi a také poutavou táborovou hrou „**Za pokladem Démona hory**“. Jednotlivé oddíly v průběhu dne usilovaly v různých zajímavých soutěžích o body za umístění. Děti z vítězného oddílu měly pak právo vydat se po setmění za Démonem hory pro jeden z klíčů odemykajících poklady tajemného knížete z Lotyš. Naučili se tak i bojovat s vlastním strachem.

JAK SE ŽIJE MUŽŮM BEZ DOMOVA VE ZLÍNĚ?

Azylové zařízení pro muže je v péči ČČK již 13 let. Trináctka je šťastné číslo – alespoň pro 14 mužů, kteří užívají nepřetržitě péče a služeb Červeného kříže na ubytovně. Mimo ubytování má Azylové zařízení ještě nocležnu, která slouží mužům bez domova pouze v zimním období k přečkání mrazivých nocí. Tuto zimu využilo služeb nocležny 22 mužů k přečkání 613 nocí.

A kdo tuto péči financuje? Jsou to z 80 % peníze z EU, 10 % Ministerstvo pro místní rozvoj a 10 % Zlínský kraj.

Českému červenému kříži Zlín se zdařil projekt SROP v trvání od října 2005 do konce dubna 2008. Spolufinancování EU je jistě velkou výhodou pro Českou republiku. Věříme, že si také klienti Azylového zařízení dovedou těchto výhod a péče vážit.

Anna Vařáková,
předsedkyně VR OS ČČK Zlín

Důležitou náplní tábora byla samozřejmě výuka v oblasti poskytování první pomoci, která silně zaujala všechny účastníky tábora. Zpestřením pobytu dětí byla také osobní návštěva starostky České Lípy paní **Moudré**, která překvapila děti hezkými dárečky.

Nutno přiznat, že tábor jsme mohli uskutečnit hlavně díky pochopení města Nový Bor, které nám z prostředků grantu poskytlo finanční prostředky. Poděkování patří i vedoucím tábora za přípravu zajímavého programu. Dětem se tábor velmi líbil a slibují, že se příští rok na něj opět přihlásí.

Josef Špachman,
člen představenstva MS ČČK Nový Bor

Ptá se profesor na medicíně u zkoušky studenta: „Co mi můžete říct o vlivu dědičnosti?“ – „Když se dítě podobá otci, je to dědičnost. Když se podobá sousedovi, je to vliv prostředí“.

I TAK SE DÁ PROPAGOVAT ČERVENÝ KŘÍŽ

Tentokrát jsem si za vzor vybrali náborový leták ke školení první pomoci, který vydal aktivní OS ČČK Ostrava ve spolupráci s firmou Repronis Ostrava. Leták formátu A4 na křídovém papíru je v barevném provedení s logem ČČK a 4 ilustrativními fotografiemi a řadou potřebných informací, včetně nezbytných kontaktních údajů.



YVETA SIMONOVÁ A ČERVENÝ KŘÍŽ

(Dokončení rozhovoru ze str. 1)

Redakce Novin ČK: „Nebudete se snad na mne moc zlobit, když vzpomenu Vaše blízcí se kulaté životní jubileum v příštím roce... Rád přiznávám, že působíte nesmírně mladistvě a Váš elán by Vám mohl závidět leckterý mladý člověk. Co děláte, že tak skvěle vypadáte?“

Yveta Simonová: „Takové kulaté výročí radši zaspat. A nebo dělat, že jsem dostala zápal mozkových blan, a nebo ještě lépe, odjet do Číny... (Smích) Jinak Vám velice děkuji za poklonu, ale vypadám, jak vypadám. Pro svůj vzhled toho už mnoho nedělám. Podotýkám, že by bylo i pro mě pohodlné nakoupit nějaký ten zaručeně zázračný pleťový krém, namazat si ho na hluboké vrásky a čekat pár neděl, jak pokus dopadne. Ale zázrak by se nakonec stejně nekonal... Nedá se nic dělat. Sama sobě nefandím. A se svým vzhledem jsem se prostě smířila. Pravdou je, že se snažím každé ráno cvičit. Před svou operací páteře jsem cvičila dosti náročnou sestavu, naopak dnes jsou to cviky lehčí. Operace mě sice trochu zbrzdila, nicméně cvičím denně. I když do tramvaje už neskáču, kondici si snažím udržet. Kromě toho se snažím zdravě žít. Jím dost zeleniny a ovoce. Nikak se nepřejídám a nepiju... Jedinou mou neřestí je káva! Velkou motivací pro mě zůstává moje publikum. Můj někdejší kolega Václav Štekl mi řekl: Ty ses vdala za publikum... Do jisté míry měl pravdu. Já když zkouším bez publika, nemá to ten správný náboj... Nic mi nejde tak, jak si přeju. Jakmile však přijdou lidi do sálu, všechno se pro mě změní...“

Redakce Novin ČK: „Líbí se mi Vaše činorodost. Nejenom, že často vystupujete a jezdíte po celé naší republice, ale účinkujete i v zahraničí.“

Yveta Simonová: „Jak jsem už řekla, občas se setkám s našimi krajany v zahraničí. Jsou to pokaždé hrozně milá a příjemná střetnutí. Lidé mě tam znají a to je pro mě velmi potěšující. Na koncertech po mně vyžadují zpívat písně, které znají a já zjišťuji, že některé si už jen stěží pamatují. Původně jsem nechtěla zpívat tyhle staré věci, ale nakonec jsem se jim nevyhnula... (Smích)

OSOBNOSTI SPOJENÉ S ČERVENÝM KŘÍŽEM

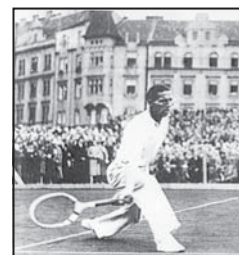
KAREL KOŽELUH (7. 3. 1895 – 27. 4. 1950)

Slavný český sportovec vynikl ve fotbale, ledním hokeji, ale především v tenisu. Narodil se v Praze, kde hrál fotbal za Spartu a 2x i za národní mužstvo (1 vstřelený gól). Za národní mužstvo v ledním hokeji sehrál 7 zápasů, získal s ním titul mistrů Evropy (1925) a vstřelil také 1 gól.

Karel Koželuh byl však především velmi úspěšný profesionální tenista. V roce 1925 se stal profesionálním mistrem světa, o 7 let později vyhrál Evropskou profesionální soutěž. Sedmkrát vyhrál mezinárodní mistrovství Francie a třikrát mezinárodní mistrovství USA. V letech 1947 – 1949 byl nehrajícím kapitánem československého družstva v Davis Cupu.

Ve druhé světové válce chtěl bojovat v naší zahraniční armádě, což mu vzhledem k věku rozmluvil jeho přítel, ministr zahraničí Jan Masaryk. Karel Koželuh proto alespoň hrál tenisové exhibice se slavným americkým tenistou Guldenem a známou norskou krasobruslařkou Sonjou Henie, jejichž výtěžek putoval na konto Červeného kříže.

Většinu života prožil v USA, ale po druhé světové válce se vrátil do Československa. Postavil se dům v Klánovicích, kde také v roce 1950 tragicky zahynul při autonehodě.



VYZNAMENÁNÍ MEZINÁRODNÍHO Hnutí ČK

MEDAILE HENRY DAVISONA

Medaile Henry Davisona (zakladatele a prvního prezidenta Ligy společností ČK a ČP, dnešní Mezinárodní federace ČK a ČP) je udělována „za mimořádné služby národním společenstvem ČK a ČP a jejich dobrovolníkům, členům nebo zaměstnancům za naplňování poslání Federace při zlepšování životů zranitelných osob v duchu humanity“.

Medaili uděluje Mezinárodní federace ČK a ČP, schválena byla na Valném shromáždění Federace v roce 2003 v Ženevě a poprvé byla udělena na Valném shromáždění Federace v Soulu v roce 2005. Tomuto slavnostnímu aktu byl přítomen vnuk Henry Davisona, který při této příležitosti mj. prohlásil: „...Dnes necítím nic jiného než pýchu, protože Hnutí ČK a ČP je největší humanitární organizací na světě a to je unikátní privilegium pro ocenění, které nese jméno mého dědečka...“.



Redakce Novin ČK: „Co posloucháte za muziku Vy osobně?“

Yveta Simonová: „I když si ráda poslechnu jakoukoli dobrou muziku, zůstala jsem u Basieho a Duka Ellingtona. Ti se mi strašně líbí. A potom u starých zpěvaček. No, starých zpěvaček – musím se opravit – Barbra Streisand, není přeci stará?! No a Ellu, tu si taky vždycky ráda poslechnu. Představte si, že jsem se vloni vypravila na Basieho koncert. Byl úžasný! Jeho muziku jsme rádi poslouchali s Karlem Vlachem, a tak mě potěšilo, že právě Vlach s dirigentem Jaroslavem Dřevíkovským mu před koncertem dělali takzvané předskokany...“

Redakce Novin ČK: „Sama sebe taky posloucháte?“

Yveta Simonová: „Málo! Opravdu. To je pro mě vždycky utrpení. Pokaždé si potom říkám: To bys dneska už udělala jinak... Pravda, to bych sice mohla udělat, ale barva hlasu je už jiná, a tak je zbytečné se nad ním rozčilovat...“

Redakce Novin ČK: „V roce 1964 jste vynikajícím způsobem nazpívala „Whisky, to je moje gusto“ do filmu Limonádový Joe. Mnoho lidí si dodnes myslí, že je to dílo Květy Fialové, která Vaším hlasem jakoby píseň interpretovala. Nemrzí Vás to někdy?“

Yveta Simonová: „Vidíte i u téhle písničky si říkám, proč jsi to udělala zrovna takhle?! Ale paní Fialová to zahrála kouzelně a když to vidím s obrazem, říkám sama sobě – dobrý...“

Redakce Novin ČK: „Dovedu si Vás v podobné roli představit. Vy jste nikdy neměla herecké ambice?“

Yveta Simonová: „Ne. Tím, že jsem úspěšně hostovala v Hudebním divadle v Karlíně v Hello Dolly, kdy jsem stála vedle Nelly Gaierové a zkusila si ztvárnit roli kloboučnice, podobné ambice jednou provždy skončily“.

Redakce Novin ČK: „V poslední době jezdíte mimo jiné s programem spolu s Pepičkem Zimou. Existuje nějaký hudební žánr, který zrovna nemusíte?“

Yveta Simonová: „Pepík je bezvadný. Vystupujeme sice v jednom pořadu, ale každý s tím svým. Co se týká Vaší otázky – nikdy jsem moc nezpívala lidovky, i když i na ty došlo – u krajanů v USA a v Kanadě... Mně byla a je nejvíce blízká kantiléna. V programu s Pepíkem, který jste zmínil, si zazpíváme ve finále i dechovku. Vidíte, tu jsem taky vlastně nikdy nezpívala. Způsobil to před lety Jaromír Votava. Říkal mi: To nezpívej, to neumíš, pro tebe se to nehodí... a trochu mi ji znechtivil.“ (Smích)

Redakce Novin ČK: „Blíží se Vánoce, a tak se nabízí otázka – udržujete nějaký vánoční rituál?“

Yveta Simonová: „Třeba se budete smát, ale jsou to hřbitovy. Přesněji řečeno, návštěva hřbitovů. Objíždíme se synem všechny, kde někdo z našich blízkých leží. Je to pevně daný rituál, který nikdy neopomeneme... Vedle toho pro mě Vánoce znamenají například vzpomínky. Z dětství a z mládí... Jako malá holka jsem v devíti letech od Ježíška dostala klavír. Ten jsem si hrozně moc přála. Nikdy na ty Vánoce nezapomenu! V posledních letech se každoročně o Vánocích vydávám na Staroměstské náměstí k vánočnímu stromu. Moje dnešní Vánoce představuje synova rodina. Mám třiatřicetiletou vnučku, devítiletou pravnučku, a tak je vždycky trávim v rodinném kruhu...“

Text: Otto Lokaj Foto z archivu umělkyně